
Operativni sistemi

- Struktura operativnih sistema -

Veljko Stanković

— Arhitektura i organizacija racunara

- Funkcionisanje OS-a je usko povezano sa hardverom racunara na kome radi.
- Neophodno je da bude prilagodjen onome kako programer vidi racunar, njegovim mogucnostima i strukturom.
- OS upravlja i kontrolise I/O uredjaje
- OS mora da obezbedi ispravno funkcionisanje sistema

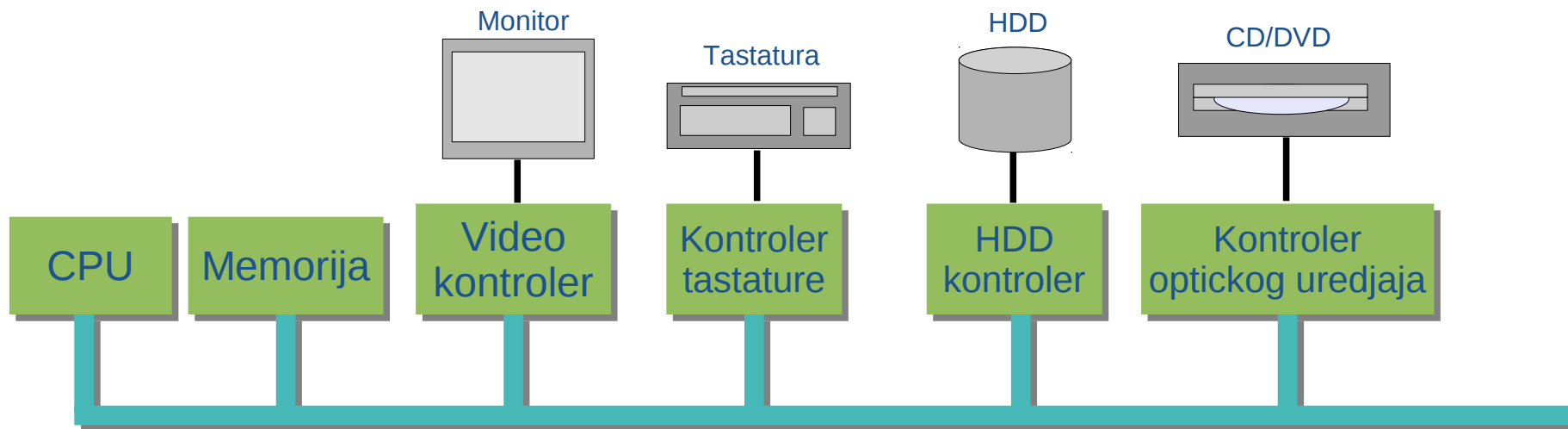
Organizacija računara

1010011
1110100
1100001
1010110

— Moderni računari se sastoje od CPU i određenog broja kontrolera povezanih uz pomoć jedne ili više magistrala.

➤ Svaki kontroler je zadužen da upravlja radom jednom vrstom uređaja.

☑ HDD, audio uređaji, monitori...

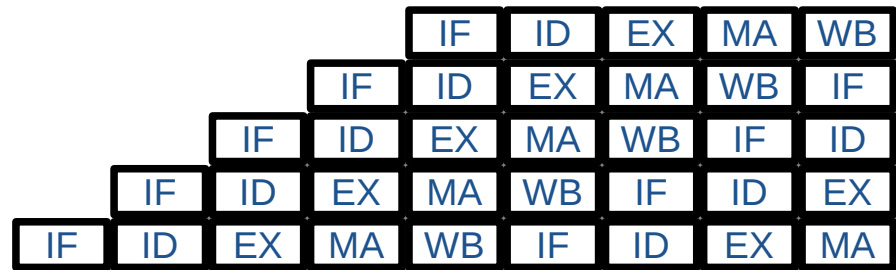
— CPU predstavlja “mozak” računara

- Ciklus izvršenja instrukcija obuhvata sledeće faze:
 - ☑ CPU pribavlja instrukciju iz glavne memorije računara
 - ☑ Instrukcija se dekodira da bi se utvrdio njen tip i operandi
 - ☑ Ukoliko je potrebno pribavljaju se operandi i izvršava se instrukcija
 - ☑ Rezultat operacije se smešta u glavnu memoriju
- Svaki CPU ima poseban skup instrukcija koje može da izvršava.
- Svaki CPU sadrži određeni broj registara u kojima smešta privremene podatke i međurezultate.
- Uobičajeni skup instrukcija uključuje:
 - ☑ Instrukciju za pribavljanje podataka iz glavne memorije u registre CPU-a.
 - ☑ Instrukciju za smeštanje podataka iz registra CPU-a u glavnu memoriju.
- Prilikom izvršenja instrukcija kombinuju se podaci iz registara, memorije ili iz registara i memorije kako bi se dobio rezultat.

— Registri CPU

- ✚ CPU obično sadrži određeni broj registara opste namene
 - ☑ Služe za smestanje podataka i medjurezultata
- ✚ Programski brojac (program counter)
 - ☑ Sadrzi adresu sledece instrukcije koju treba izvesti
- ✚ Pokazivac vrha magacina (stack pointer)
 - ☑ Adresa vrha magacina
 - ☑ Magacina sadrzi deo za svaki program koji se trenutno izvršava
 - ☑ Deo magacina koji pripada nekom programu sadrži one ulazne, lokalne i pomocne promenljive koje nisu smestene u registrima CPU-a
- ✚ Programska statusna rec (Program Status Word – PSW)
 - ☑ Sadrži kontrolne bite koje postavljaju rezultat instrukcija za kontrolu toka programa, mod rada CPU, prioritet izvršavanja itd.
 - ☑ Korisnicki programi mogu da pristupe obicno samo nekim od kontrolnih bita u PSW
 - ☑ PSW veoma znacajan pri izvršenju I/O instrukcija

- OS mora voditi racuna o sadrzaju svih registara CPU-a.
 - Prilikom prelaska sa izvršenja jednog programa na drugi, OS mora da memorise sadrzaj svih registara kako bi program kasnije mogao da nastavi sa izvršenjem.
- Da bi se ubrzao rad procesora vrsi se protocna obrada instrukcija
 - RISC procesori, Pipelining
 - Umesto da ceka da se zavrsi izvršenje jedne instrukcije da bi krenuo sa izvršenjem sledece, CPU obradjuje vise instrukcija istovremeno.
 - Protocna obrada instrukcija nosi mnogo problema za programera koji mora da ih predvidi prilikom pisanja programa
 - Superskalarni procesor
 - Superprotocni procesor

- Vecina CPU-a, izuzev najjednostavnijih, ima dva moda rada
 - ↳ Korisnicki mod
 - ↳ Zasticeni (supervizorski, kernel) mod
- Mod je naznacen bitom u okviru PSW registra
 - ↳ U zasticenom modu, CPU moze da izvrši bilo koju instrukciju i pristupi svom raspolozivom hardveru
 - ☑ OS se izvorsava u zasticenom modu
 - ↳ Korisnicki programi se izvorsavaju u korisnickom modu
 - ☑ Imaju pristup samo odredjenim instrukcijama i resursima sistema
 - ☑ Sve I/O instrukcije i instrukcije za upravljanje memorijom su zabranjene
 - ☑ Pristup mod bitu PSW registra je zabranjen

- Da bi dobio usluge OS-a, korisnicki program koristi **sistemske pozive** (system call)
 - ↳ Trap je ekvivalent prekida
- Sistemski poziv (trap)
 - ↳ Korisnicki program poziva OS
 - ↳ OS opsluzuje sistemski poziv u zasticenom modu
 - ↳ Nakon opsluzivanja poziva, OS prelazi u korisnicki mod i vraca kontrolu korisnickom programu od instrukcije koja sledi nakon sistemskog poziva
- Memorija
 - ↳ U idealnom slucaju memorija bi trebala da bude veoma brza, sa dosta prostora i jeftina.
 - ↳ Kako ovo nije moguće, memorija racunara je organizovana hijerarhijski

— Memorija racunara

↪ Registri

- ☑ U okviru CPU, brzi, skupa izrada, mali broj
- ☑ Kapacitet registara je 32×32 (32b CPU) i 64×64 (64b CPU).

↪ Kes memorija (cache mempry)

- ☑ Zasnovana na pretpostavci vremenskoj i prostornoj lokalnosti izvršavanja programa
 - Velika verovatnoca da ce program u odredjenom vremenu pristupati odredjenoj grupi podataka ili instrukcija u memoriji
- ☑ Kada program treba da ucita podatak iz memorije, on prvo proverava da li se on nalazi u kes memoriji.
- ☑ Ako se podatak nalazi u kes memoriji to se naziva kes pogotkom i ne pristupa se glavnoj memoriji.
- ☑ Posebnim algoritmima za pribavljanje podataka, moguće je imati verovatnocu pogotka i do 99%
- ☑ Kes memorija je zbog cene i brzine organizovana u nivoe.

— Memorija racunara

↳ Glavna memorija

- ☑ Memorija sa slucajnim pristupom (RAM – Random Access Memory)
- ☑ Znatno vecg kapaciteta od kes memorije i sporija

↳ Cvrsti disk (HDD – Hard disk drive)

- ☑ Veoma veliki kapacitet i znatno jeftinija od glavne memorije
- ☑ Mehanički uređaj pa je i brzina pristupa podacima znatno manja
- ☑ Sastoji se iz jedne ili više metalnih ploča koje rotiraju brzinom od 5400, 7200 ili 10800 obrtaja u minuti.
- ☑ Upisi i citanje podataka se vrši preko magnetne glave lociranoj na mehanickoj polugi
- ☑ Prostor na HDD je podeljen na staze, sektore i cilindre.

↳ Read only memory (ROM)

↳ EEPROM (Electrically Erasable Programmable ROM)

- ☑ Ucitavanje bootstrap loader-a, parametri sistema (CMOS) itd.

— Glavna memorija

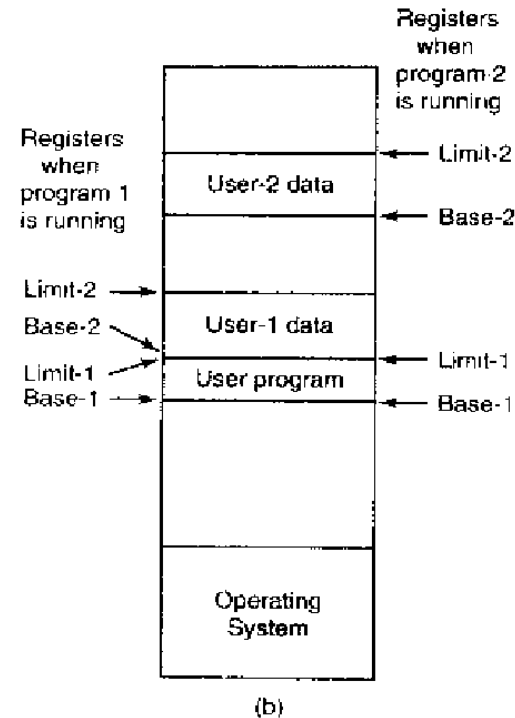
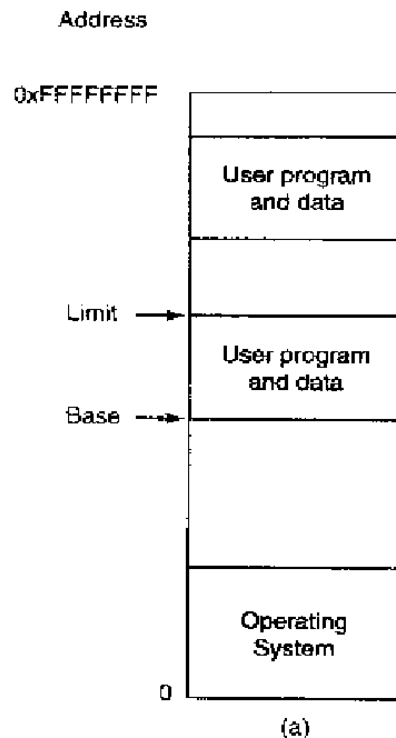
- Pozelno je imati vise programa u glavnoj memoriji koji se konkurentno izvrsavaju
- Problem
 - ☑ Kako zastiti programe jedne od drugih i kernel od njih
 - ☑ Kako izvršiti realokaciju programa

— Relokacija programa u glavnoj memoriji

- Tokom izvršenja, program se moze vise puta unositi u glavnu memoriju i smestati na HDD
- Sve adrese su relativne
 - ☑ Bazni registar (Bazno adresiranje, PC – relativno, indeksno adresiranje)
 - ☑ Granica
 - Pokazuje kolika je velicina segmenta memorije (stranice)
- Resen problem zastite i relokacije programa

— Jedinica za upravljanje memorijom (MMU – Memory Management Unit)

- Vrsi prevodjenje relativnih adresa u programu u fizicke adrese u memoriji
- Nalazi se na CPU cipu, ali je logicki smestena izmedju CPU-a i memorije

— Memorija utice na performanse sistema

- ✚ Performanse sistema zavise od politike smestaja i politike zamene podataka u kes memoriji
 - ☑ Ako se neki program duze izvorsava stopa pogodaka u kes memoriji ce biti velika
 - ☑ Pri cestoj zameni programa koji se izvorsavaju neophodno je unapred pribaviti podatke kako stopa pogodaka ne bila mala
- ✚ Stanje pri izvrsenju programa je odredjeno stanjem registara MMU
 - ☑ Pri promeni programa koji se izvorsavaju (context switch) potrebno je sacuvati sadrzaj ovih registara
 - ☑ U praksi ne tako jednostavan problem

— I/O uredjaji

- I/O uredjaji se obicno sastoje iz kontrolera i samog uredjaja
- Kontroler je cip koji se nalazi na maticnoj ploci i fizicki kontrolise rad I/O uredjaja i prima naredbe od OS-a
 - ☑ Upravljanje I/O uredjajem je veoma komplikovano pa I/O kontroler ima zadatak da za OS uredjaj predstavi preko jednostavnog interfejsa
- Posto se I/O kontroleri razlikuju, za svaki je potreban drugaciji softver da bi se njime upravljalo
- Softver koji se koristi za upravljanjem I/O kontrolerom se naziva drajver (device driver)
 - ☑ Da bi mogao da se koristi, drajver je potrebno smestiti u OS kako bi mogao da se izvršava u zasticenom modu

— Postoje tri nacina da se drajver smesti u OS

- Izvrsi se ponovo linkovanje kernela sa novim drajverom a potom se sistem restartuje
 - ☑ Mnogi UNIX sistemi rade na ovaj nacin
- OS-u se naznacava da je potreban novi drajver, sistem se restartuje i tokom boot-ovanja, OS nalazi novi drajver i ucitava ih.
 - ☑ Windows
- OS moze da nadje i prihvati nove drajvere bez potrebe da prekida rad i restartuje sistem.
 - ☑ USB ili IEEE 1394 uredjaji uvek zahtevaju dinamicki ucitane drajvere

- Svaki I/O kontroler ima odredjeni (mali) broj registara koji se koriste za komunikaciju sa sistemom
- Adresiranje I/O uredjaja
 - ↳ Preslikani I/O memorijski prostor
 - ☑ Glavna memorija i I/O uredjaji dele adresni prostor
 - ☑ Koriste se iste naredbe za pristup memoriji i I/O
 - ↳ Izdvojeni I/O memorijski prostor
 - ☑ Razlicit adresni prostor
 - ☑ Razlicite naredbe za pristup memoriji i I/O uredjajima
- Vrste I/O
 - ↳ Programirani I/O
 - ↳ Prekidacki I/O
 - ↳ Direktni pristup memoriji (DMA – Direct Memory Address)

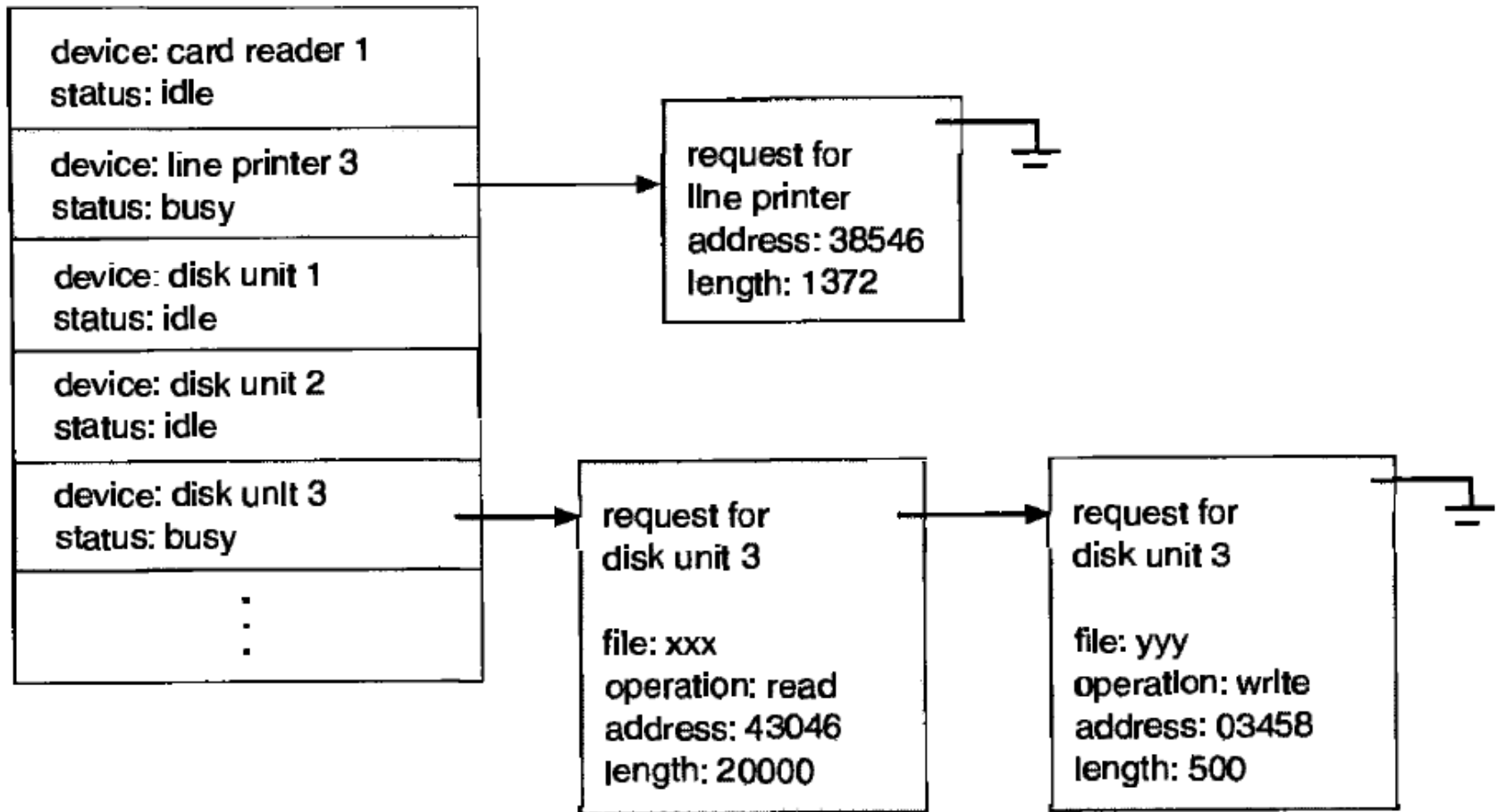
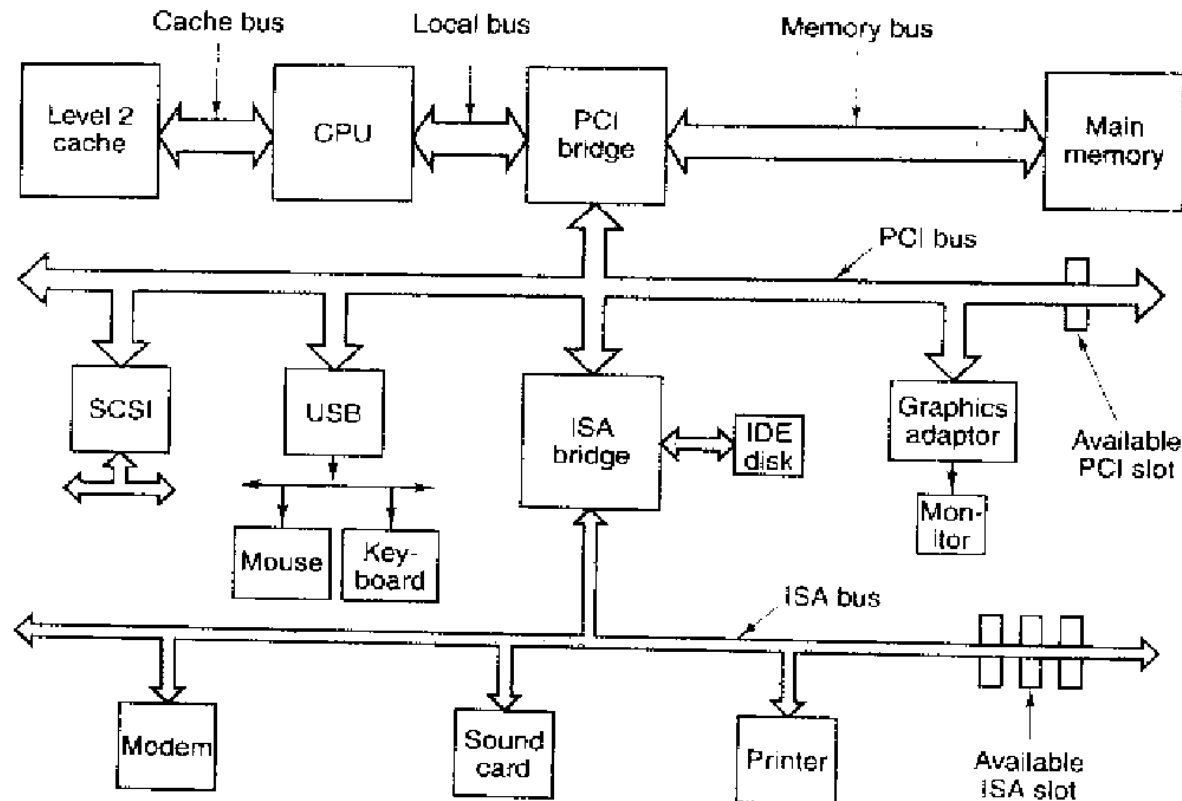

Figure 2.4 Device-status table.

Organizacija racunara

1010011
1110100
1100001
1010110

- Sistem magistrala racunarskog sistema predstavlja skup vise razlicitih magistrala koje se koriste za povezivanje razlicitih komponenti u okviru racunarskog sistema.

— Magistrale

- ↳ Problem dodele i arbitraze na magistrali
- ↳ Asinhronone i sinhronone magistrale

— Glavne magistrale koje se mogu sresti u racunarskim sistemima

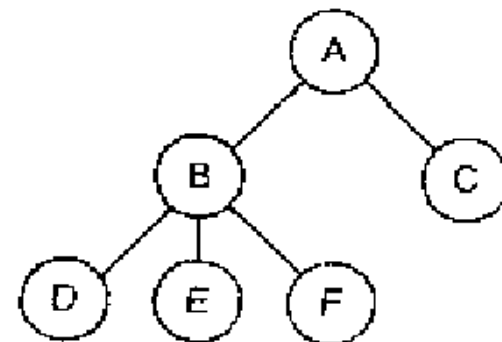
- ↳ ISA – Industry Standard Architecture
- ↳ PCI – Peripheral Component Interconnect

— Specijalne magistrale

- ↳ IDE, SATA
- ↳ USB
- ↳ SCSI

- Svi OS su zasnovani na grupi zajednickih pojmova
- Proces je kljucni koncept OS-a
 - U sustini predstavlja program koji se izvrsava
 - Svakom procesu je pridruzen adresni prostor koji je opisan nekom minimalnom i maksimalnom adresom
 - ☑ Adresni prostor procesa sadrzi instrukcije, podatke i magacin
 - Svakom procesu je pridruzen skup registara (PC, pokazivac magacina...)
 - Prilikom prelaska sa izvršenja jednog procesa na drugi, potrebno je negde zapamtiti sve informacije o procesu kako bi mogao kasnije da nastavi sa izvršavanjem.
 - Sve informacije o procesu (izuzev njegovog adresnog prostora) se smestaju u tabelu procesa
 - ☑ Vektor podataka tipa structure

- Suspendovani proces se sastoji od slike njegovog adresnog prostora i procesne tabele
 - Procesna tabela sadrzi izmedju ostalog podatke iz registara tokom izvršenja programa
- Najvažniji sistemski pozivi za upravljanje procesima su pozivi za kreiranje i obustavljanje procesa
 - Primer: Korisnik unosi komandu u komandni interpreter (shell)
 - ☑ Interpreter kreira proces za izvršenje komande
 - ☑ Na kraju izvršenja, proces izvršava poziv za njegovo uklanjanje
 - Svaki proces može da kreira drugi proces potomak

- Procesi koji medjusobno kooperiraju pri izvršavanju nekog zadatka moraju biti u stanju da medjusobno komuniciraju
 - ↳ Medju procesna komunikacija
- Sistemski pozivi za dodelu memorije procesima
- Prenos podataka procesu na drugom racunaru
 - ↳ Proces salje poruku preko racunarske mreze i zahteva od OS-a da ga obavesti posle odredjenog vremena da je potvrda prijema stigla ili ne.
 - ↳ OS nakon odredjenog vremena kontaktira proces
 - ↳ Proces prekida sa izvršavanjem i smesta sadrzaj registara CPU u magacin
 - ↳ Proces pokrece rutinu za obradu poruke od strane OS-a (da li je poruka primljena ili ne – retransmisija)
 - ↳ Nakon zavrsetka rutine proces nastavlja sa izvršavanjem

— U slučaju UNIX/LINUX-a

- Svakom procesu se dodeljuje UID (User ID)
 - ☑ Svaki potomak procesa preuzima UID korisnika
- Korisnici se mogu grupisati i svakoj grupi se može dodeliti grupni ID – GID
- Supreuser može da izvršava neke od instrukcija u zaštićenom modu

— Problem blokiranja (deadlock)

- Problem koji se javlja kada je sistem blokiran jer više procesa koji su međusobno uslovljeni čeka na izvršenje ostalih.
 - ☑ Predpostavimo da dva procesa trebaju da prebace podatke sa HDD na CDROM
 - P1 zahteva i dobija odobrenje da pristupi HDD
 - P2 zahteva i dobija odobrenje da pristupi CDROM
 - P1 zatim zahteva CDROM i biva suspendovan dok se CDROM ne oslobodi
 - P2 zahteva HDD i biva takođe suspendovan dok se on ne oslobodi

— OS ima funkciju upravljanja memorijom

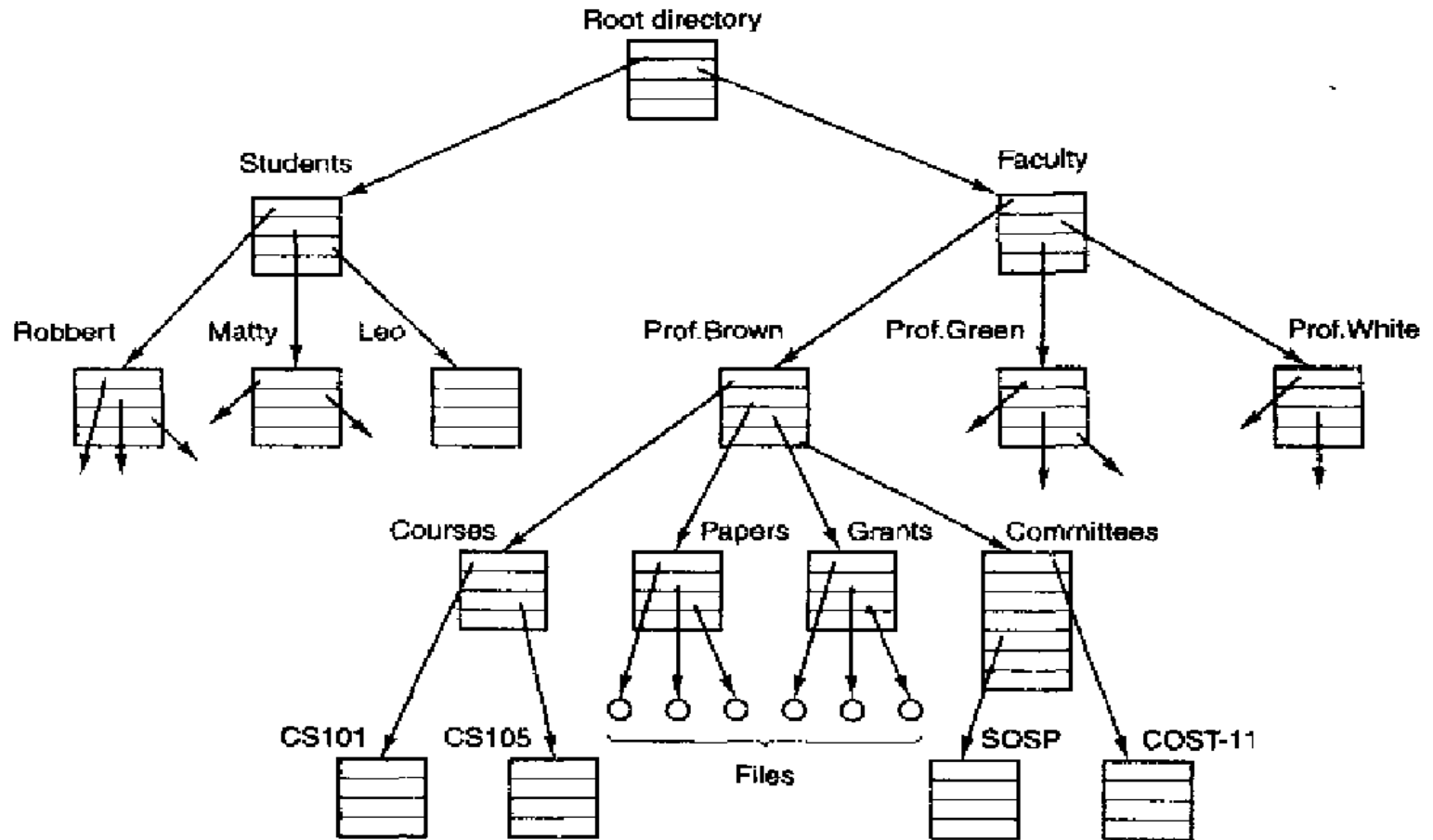
- U glavnoj memoriji se nalazi vise programa koji se konkurentno izvrsavaju
- Da ne bi doslo do mesanja programa potrebno uvesti neki zastitni mehanizam
- Slican problem se odnosi na adresni prostor procesa
 - ☑ Ako je adresni prostor procesa manji od velicine glavne memorije → nema problema
 - ☑ Ako je velicina adresnog prostora veca od velicine raspolozivog prostora u glavnoj memoriji, ona se prosiruje primenom tehnike poznate pod imenom viertuelna memorija

— Fajl sistem (organizacija datoteka)

- Veoma vazan koncept OS-a jeste fajl sistem
- Da bi obezbedili mesto gde se mogu cuvati podaci, vecina OS-a koristi koncept direktorijuma kao nacin grupisanja fajlova (datoteka)
 - ☑ Uvode se sistemski pozivi za kreiranje i brisanje direktorijuma
- Fajlovi su kao i procesi organizovani hijerarhijski
- Lokacija svakog fajla je odredjena putanjom od vrha hijerarhije (root direktorijum)
 - ☑ Apsolutna putanja daje put kojim treba proci da bi se doslo do datog fajla
- U svakom trenutku, svaki proces ima svoj radni direktorijum
- Pre nego sto pristupi nekom fajli, OS proverava mogucnost pristupa fajlu
 - ☑ Ako proces sme da pristupi fajlu, OS vraca broj koji se zove fajl deskriptor, u suprotnom vraca poruku da je doslo do greske

Struktura operativnih sistema

1010011
1110100
1100001
1010110

Struktura operativnih sistema

1010011
1110100
1100001
1010110

- Neke od struktura OS-a koje se javljaju najcesce u praksi:
 - ↳ Monolitski OS
 - ↳ Hijerarhijski
 - ↳ Virtuelne masine
 - ↳ Egzokernel
 - ↳ Klijent-server sistemi
- Ova podela nije potpuna i moguće su i druge vrste OS.

— Monolitski kernel

- Ceo kernel se izvršava u zaštićenom modu
- OS je napisan kao kolekcija procedura.
 - ☑ Svaka može da pozove bilo koju drugu u svakom trenutku
- Svaka procedura ima jasno definisan interfejs (ulazne i izlazne promenljive)
- Sistem nije u potpunosti bez ikakve strukture – neke strukture ima
 - ☑ Prilikom poziva procedura OS, parametri se smestaju na dobro definisanu lokaciju (magacin) i potom se aktivira trap
 - ☑ Organizacija sistemskih poziva i usluznih procedura koje omogućavaju izvršavanje sistemskih poziva (funkcije zajednicke za sistemske pozive)
- Posto se sve procedure izvršavaju u jednom adresnom prostoru, greska u jednoj proceduri može da narusi ceo sistem
- Ukoliko su procedure OS-a dobro isprojektovane, jaka integrisanost procedura OS-a omogućava veoma efikasno iskoriscenje resursa sistema.

— Hijerarhijski kernel / Visenivooski OS

- OS je organizovan u vise nivoa
 - ☑ Najnizi (nivo 0) je hardver
- Svaki nivo koristi usluge nizeg nivoa kako bi opsluzio zahteve viseg nivoa
- Glavna prednost ovog pristupa je modularnost, tj. svaki nivo koristi usluge samo nizeg nivoa
 - ☑ Visi nivo ne mora da zna kako su implementirane pojedinačne funkcije na nizem nivou, vec samo sta one rade
 - ☑ Lakse debugiranje i verifikacija sistema
- THE OS (Technische Hogeschool Eindhoven)

Nivo 5: Korisnicki programi
Nivo 4: I/O bafer
Nivo 3: Drajver korisnicke konzole
Nivo 2: Upravljanje memorijom
Nivo 1: Dodela CPU
Nivo 0: Hardver

— Hijerarhijski kernel / Visenivooski OS

- Najveci izazov vezan za hijerarhijske sistem jeste kako definisati pojedine nivoe, tj kako grupisati pojedina funkcije OS-a u nivoe
- Problem: manja efikasnost u odnosu na monolitske sisteme
 - ☑ Korisnicki program koji zeli da izvrši I/O operaciju, izvršava sistemski poziv koji prihvata I/O nivo koji poziva nivo za upravljanje memorijom, zatim se poziva nivo na kome se vrši dodela CPU i tek na kraju se poziv izvršava na hardveru
- Na svakom nivou se dodaje zaglavlje sistemskom pozivu i kao rezultat, potrebno je više vremena da se on opsluži
- Da bise povećala efikasnost ovih sistema
 - ☑ Broj nivoa treba da bude sto manji
 - ☑ Nivoi se zajednicki projektuju a ne kao pojedinačne celine

— Virtualne masine

- ✚ OS obezbedjuje skup sistemskih poziva koje koriste korisnicki programi
 - ☑ Sistemski programi tretiraju sistemske pozive i hardverske instrukcije na isti nacin i ne prave razliku izmedju njih
 - Sa stanovista sistemskih programa, sistemski pozivi i hardverske instrukcije se nalaze na istom nivou
- ✚ VM ostavlja utisak izvorsavanja programa na nezavisnim sistemima primenom CPU multitaskinga i virtuelne memorije
- ✚ VM predstavlja interfejs koji je identican hardveru na kome se izvorsava
 - ☑ Imamo kopije OS-a koje se izvorsavaju na svojim VM
 - ☑ Svaki interupt ne ide direktno ka hardveru vec biva obradjen od strane VM koja kombinuje sve zahteve ka resursima sistema i izvorsava ih na hardveru
- ✚ Java Virtual Machine (JVM)
 - ☑ slican koncept
 - ☑ obezbedjuje portabilnost softvera preko mreze

— Egzokernel

- Korak dalje u odnosu na VM
- Svaki korisnik dobija kopiju sistema ali sa posebnim delom resursa sistema
 - ☑ Primer: HDD se deli na disjunktne oblasti koje se dodeljuju razlicitim korisnicima
- Cilj je da se uvede sto manje apstrakcija nizih nivoa
- Veoma su mali
- Egzokerneli imaju zadatak da dodele resurse sistema korisnicima i zatim obezbede da razliciti korisnici (procesi) ne pokusavaju da pristupe tudjim resursima
 - ☑ Multipleksiranje resursa i zastita (multiplexing and protection)
- Egzokernel ima zadatak da prati kome je dodelio koje resurse
- Efikasniji od VM

— Mikrokernel (Klijent-server model)

- Mikrokernel ne predstavlja OS u smislu klasicne definicije
- Ne pruza funkcije OS-a vec samo obezbedjuje uslove da se one implementiraju
 - ☑ Upravljanje memorijom
 - ☑ Dodela CPU
 - ☑ Komunikacija izmedju procesa (IPC – Inter-process communication)
- Mikrokernel je jedini deo sistema koji se izvrsava u zasticenom modu
- Funkcije OS-a pružaju razliciti serveri u korisnickom modu
 - ☑ Drajveri uredjaja
 - ☑ Protokoli
 - ☑ Fajl sistem
 - ☑ Korisnicki interfejs
- Korisnicki proces (klijent) salje zahtev odgovarajucem serveru koji obavlja zadatak i rezultat salje klijentu

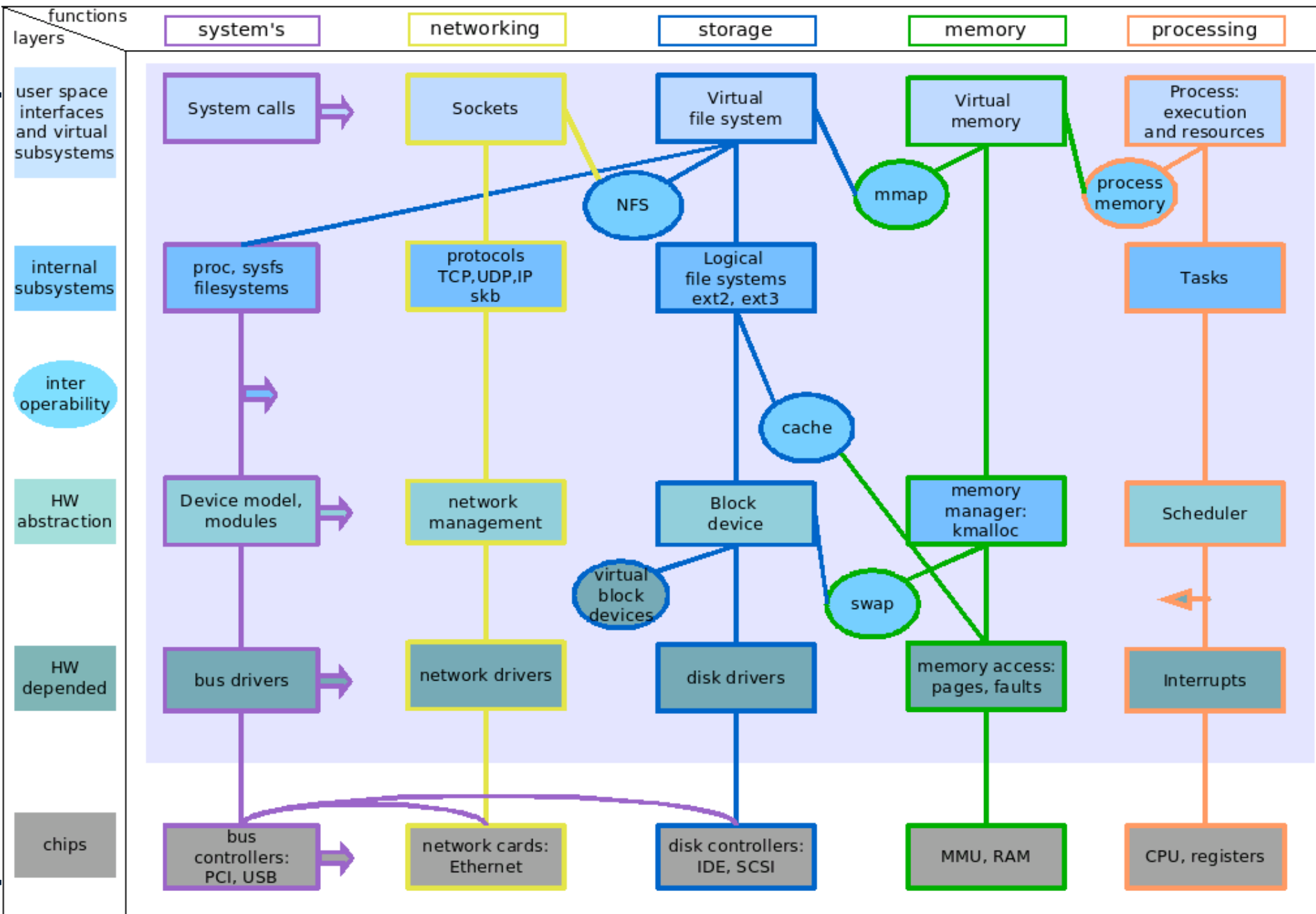
— Mikrokernel (Klijent-server model)

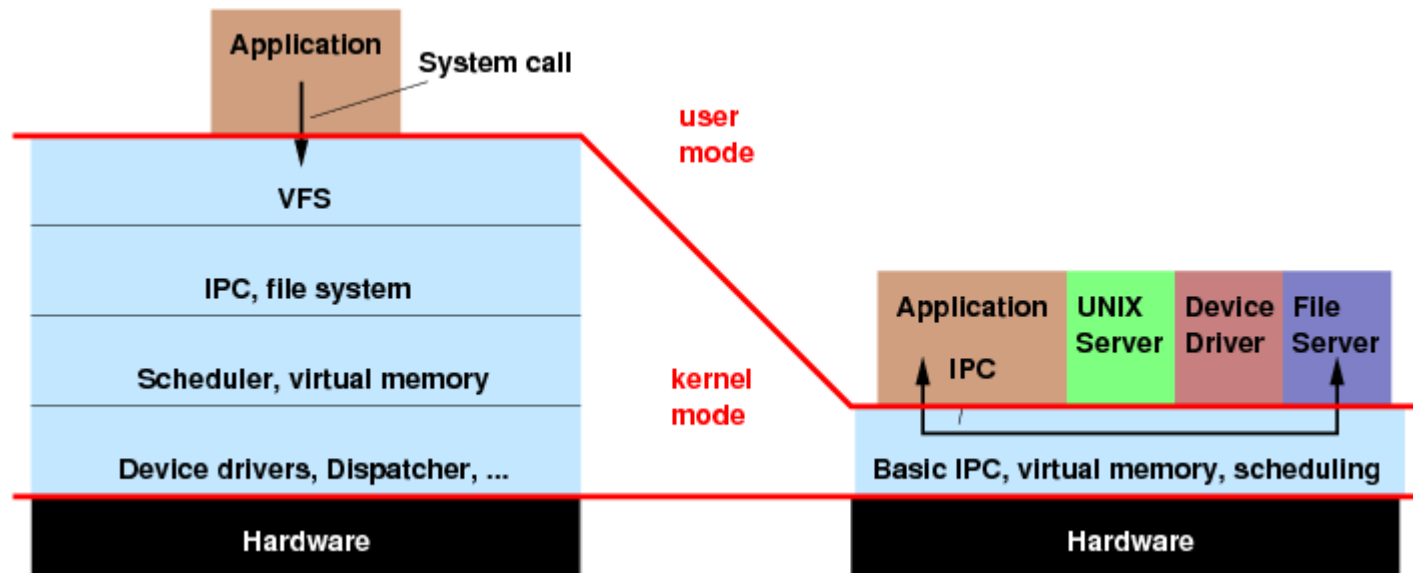
- Zadatak mikrokernelsa se svodi na obezbeđivanje komunikacije između klijenta i servera
- Podelom OS-a na manje delove oni postaju lakši za razvoj, kontrolu i promenu
- Posto se svi server procesi izvršavaju u korisničkom modu, oni nemaju direktan pristup hardveru
 - ☑ Greška u serveru može dovesti do njegovog pada (prestanak rada) ali ne i do prestanka rada celog sistema
- Klijent i server komuniciraju preko poruka što omogućava implementaciju na distribuiranom sistemu (klijent ne zna da li je zahtev obradjen lokalno na istom sistemu ili na nekom drugom)

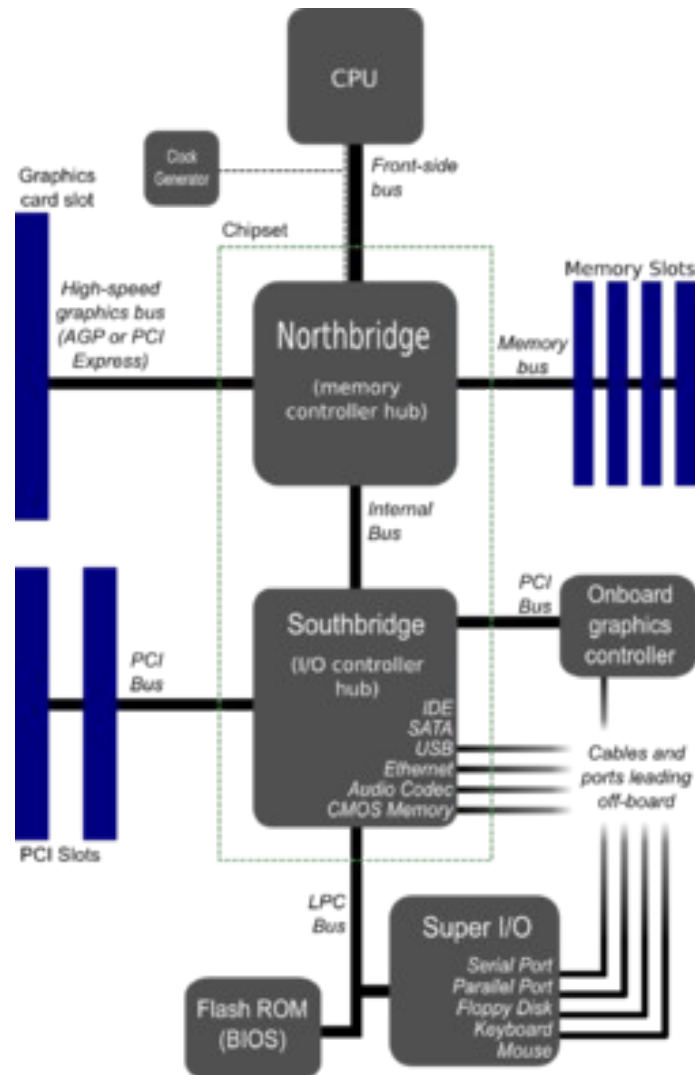
— Mikrokernel (Klijent-server model)

- ↘ Problem se javlja kada neke zadatke, serveri nemogu da obave u korisnickom modu
 - ☑ Omogucava se da se kriticni server procesi izvrsavaju u zasticenom modu pri cemu i dalje sa ostalim procesima komuniciraju preko poruka
 - ☑ Minimalan broj funkcija se ugradjuje u kernel ali se bitne odluke ostavljaju serverima u korisnickom modu rada
 - Server odredjuje da li neke zahteve klijentskih procesa treba ili ne izvorsiti
 - Stvarno izvorsenje zahteva se obavlja od strane kernela

Simplified Linux kernel diagram in form of a matrix map

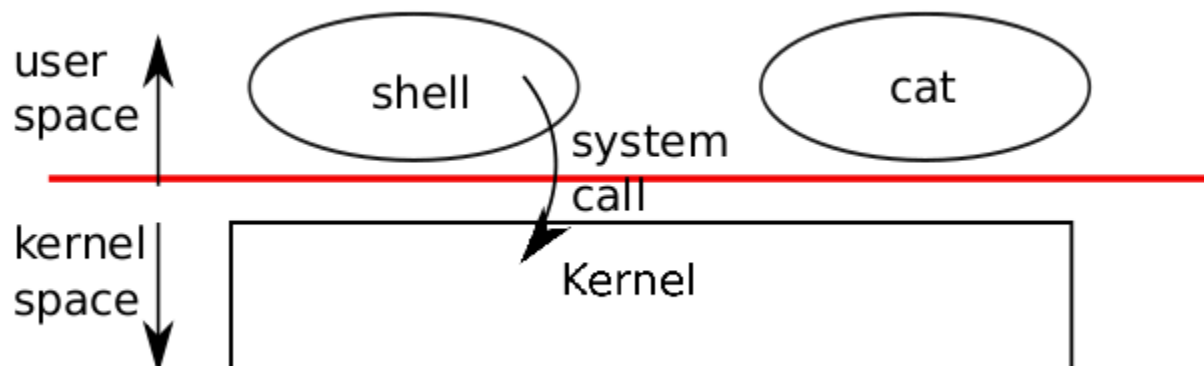

- Zasnovan na UNIX v6
- Implementiran na tradicionalan nacin, u formi kernela koji pruza usluge korisnickom procesima.
- Korisnickom procesu se dodeljuje blok memorije za smestanje instrukcija, podataka i magacina.
- Kada korisnicki proces zahteva uslugu kernela, poziva proceduru koja cini interfejs OS-a.
 - ↳ Sistemski poziv
 - ↳ Sistem prelazi u yasticeni/kernel mod rada, opsluzuje zahtev i vraca kontrolu korisniku
 - ↳ Kernel koristi CPU hardverske mehanizme kako bi obezbedio da svaki proces pristupa samo svom adresnom prostoru.
- Skup sistemskih poziva predstavlja interfejs izmedju korisnika i OS.

- Shell predstavlja program koji prihvata komande korisnika i izvršava ih.
- Predstavlja korisnički program i nije deo kernela.
- Svakom korisniku se dodeljuje skup adresa u glavnoj memoriji za smestaj:
 - ↳ Instrukcija
 - ↳ Podataka
 - ↳ Magacina

System call	Description
fork()	Create a process
exit()	Terminate the current process
wait()	Wait for a child process to exit
kill(pid)	Terminate process pid
getpid()	Return the current process's pid
sleep(n)	Sleep for n clock ticks
exec(filename, *argv)	Load a file and execute it
sbrk(n)	Grow process's memory by n bytes
open(filename, flags)	Open a file; the flags indicate read/write
read(fd, buf, n)	Read n bytes from an open file into buf
write(fd, buf, n)	Write n bytes to an open file
close(fd)	Release open file fd
dup(fd)	Duplicate fd
pipe(p)	Create a pipe and return fd's in p
chdir(dirname)	Change the current directory
mkdir(dirname)	Create a new directory
mknod(name, major, minor)	Create a device file
fstat(fd)	Return info about an open file
link(f1, f2)	Create another name (f2) for the file f1
unlink(filename)	Remove a file

— Upravljanje procesima i memorijom

- Za kreiranje procesa koristi se sistemski poziv `fork`
- Nakon kreiranja novog procesa, moguće je pokrenuti izvršavanje novog programa primenom sistemskog poziva `exec`
- Iako u početku i proces roditelj i proces naslednik imaju isti sadržaj u memoriji i registrima CPU, oni zapravo zauzimaju različite adresne prostore.
- Sistemski poziv `wait` omogućava procesu roditelju da obustavi izvršavanje dok se izvršava proces naslednik.
- Shell prihvata komandu korisnika primenom sistemskog poziva `getsmd`, kojipotom poziva `fork` kako bi izvršio komandu korisnika i `wait` kako bi čekao na izvršenje korisničke komande. Pomocu `exec` se učitava kod za pozvanu komandu. Pozivom `exit` se završava izvršavanje komande i vraća upravljanje shell-u.
- xv6 podržava rad samo jednog korisnika koji odgovara pravima root kod modernih sistema.

— I/O i fajl deskriptori

- Fajl deskriptor je celobrojni broj koji omogućava kernelu da identifikuje objekat u koji proces moze da upisuje podatke i iz koga moze da cita podatke.
- Otvaranjem fajla kreira se fajl deskriptor koji koristimo za komunikaciju sa njim.
- Ovaj mehanizam u UNIXu omogućava apstakciju razlika izmedju fajlova, cevi (pipe) i perifrenih uredjaja koji svi predstavljaju kao sekvenca bajtova.
- Svaki proces ima listu fajl deskriptora, tj fajl deskriptor predstavlja indeks na osnovu koga se pristupa listi objekata sa kojima komunicira proces.
- Opste je prihvacenoda fjla deskriptor 0 odgovara standardni ulaz (std input), 1 standardni izlaz (std output) i 2standardni izlaz za gresku (std error).
- Komande red i write se koriste za citanje i upis podataka.
- Komande opsen i close se koriste za dodelu i oslobadjanje fajl deskriptora.
- Komanda exec menja sadrzaj memorije procesa nalsednika ali ocuvava tabelu otvorenih fajlova.

- Komanda `dup()` omogućava dupliciranje fajl deskriptora sto omogućava uoptrebu istog fajla za razlicite svrhe.
- Cev (pipe) predstavlja mali kernel bafer koji je dostupan za uoptrebu procesima pomocu dva deskriptora, jedan za citanje i drugi za upis podataka.
- Cevi predstavljaju jedan od nacina komunikacije izmedju procesa (IPC – Inter-process communication)
- Komunikaciju izmedju procesa se moze izvorsiti i pomocu privremenih fajlova (temporary file)
 - Nakon upotrebe pipe oslobadja zauzetu memoriju, primenom `tmp` fajlova to mroa da uradi shell
 - Primenom pipe semogu preneti podaci proizvoljne velicine, dok je sa `tmp` kolicina podataka ogranicena velicinom `tmp`.
 - Pipe omogućava istovremeno citanje i upis podataka.
 - Sinhrona (blokirajuca) komunikacija pomocu pipe je efikasnija od `tmp`.

```
int p[2];
char *argv[2];

argv[0] = "wc";
argv[1] = 0;

pipe(p);
if(fork() == 0) {
    close(0);
    dup(p[0]);
    close(p[0]);
    close(p[1]);
    exec("/bin/wc", argv);
} else {
    close(p[0]);
    write(p[1], "hello world\n", 12);
    close(p[1]);
}
```

```
echo hello world | wc
```

```
echo hello world >/tmp/xyz; wc </tmp/xyz
```

- Fajl sistem omogućava organizaciju podataka u strukture koje zovemo fajl (datoteka) i direktorijuma koji predstavljaju posebne fajlove koji se koriste za opis strukture fajlova i podatke o fajlovima.
 - Fajlovi formiraju strukturu stabla. Koren stabla se zove root i oznacava sa /
 - Komanda mknod kreira fajl bez sadrazaja. Metadata fajla pokazuje da se radi o uredjaju. major i minor brojevi na jedinstveni nacin identifikuju uredjaj u krenelu.
 - Komandom fstat se mogu pribaviti podaci o fajlu koji se cuvaju u strukturi stat.

```
chdir("/a");  
chdir("b");  
open("c", O_RDONLY);  
  
open("/a/b/c", O_RDONLY);
```

```
mkdir("/dir");  
fd = open("/dir/file", O_CREATE|O_WRONLY);  
close(fd);  
mknod("/console", 1, 1);
```

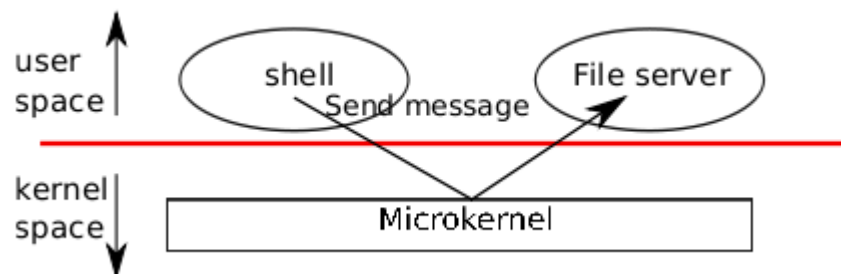
```
#define T_DIR  1  // Directory  
#define T_FILE 2  // File  
#define T_DEV  3  // Device  
  
struct stat {  
    short type; // Type of file  
    int dev;    // File system's disk device  
    uint ino;   // Inode number  
    short nlink; // Number of links to file  
    uint size;  // Size of file in bytes  
};
```

— Organizacija operativnog sistema

- Zadatak OSa je da omogući konkurentno izvršavanje različitih procesa.
- Treba da omogući izvestan stepen izolacija između procesa u pogledu pristupa resursima tokom izvršavanja (CPU, fajlovi, GM, perif. uređaji).
- Treba naći dobar odnos stepena multiprocesiranja, izolaciji i slobode komunikacije procesa.
- Da bi omogućili izolaciju, vrši se apstrakcija resursa i njima se omogućava pristup preko posebnih usluga tj sistemskih poziva.
- Pristup resursima je transparentan korisnicima tj procesima, odnosno više procesa ima konkurentan pristup resursima na osnovu nekih kriterijuma ravnopravnosti.
- Jaka izolacija zahteva jasnu granicu između kernela i korisničkih procesa kako oni ne bi uticali na ceo sistem.
- CPU arhitektura obično ima različite nivoe privilegija koje omogućavaju različit pristup resursima sistema, tj privilegovanim instrukcijama CPU.

— Organizacija kernela

- Pitanje lokacija pojedinih funkcija OS.
- Kod monolitskih OS sve funkcije OSa su jedna celina koja se izvršava u zaštićenom/kernel modu.
 - ☑ Efikasniji rad ali moguć složen interfejs između delova kernela.
- Mikrokernel OS, delovi funkcija OSa se nalaze u korisničkom modu rada čime se izbegava prelazak u zaštićeni mod rada i komunikacija je tipa server-client.
 - ☑ Samo se funkcije na niskom nivou (upravljanje CPU, GM, komunikacija) nalaze u kernelu.

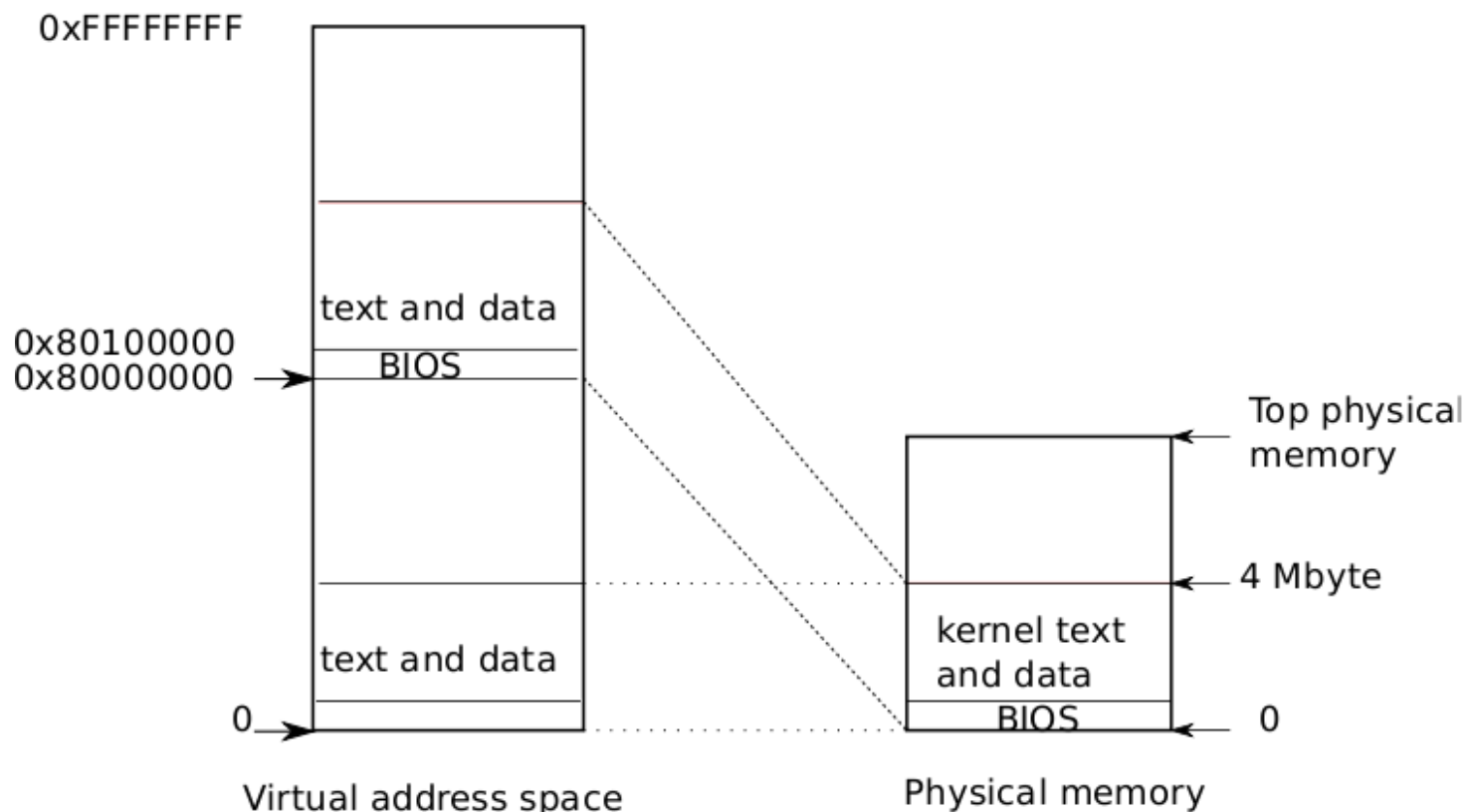
- Zahvaljujuci postojanju zasticenog/korisnickog moda, izvvojenog adresnog procesa i vremensko multipleksiranje niti.
- Stvara se iluzija da se svaki proces izvrsava na svojoj apstraktnoj masini.
 - Svakom procesu se dodeljuju tabele stranicenja, kojim se omogucava preslikavanje virtuelnog u fizicki adresni prostor.
 - Prilikom sistemskog poziva, kernel se izvrsava u adresnom prostoru procesa kako bi imao direktan pristup adresnom prostoru procesa.
 - Sve podatke o procesu cuva u strukturi **proc**.
 - Svai proces ima **nit** izvrsavanja.
 - Svaki proces ima korisnicki i kernel magacin.
 - Kernel magacin (p->kstack) se koristi samo u kernel modu.
 - Stanja procesa: p->state
 - Tabela stranicenja: p->pgdir

xv6 – Inicijalna dodela adresnog prostora

1010011
1110100
1100001
1010110

- Po pokretanju racunara, vrsi se inicijalizacija hardvera i pokretanje boot loadera.
- Hardver stranicenja nije aktiviran, takoda se virtuelne adresedirektno preslikavaju na fzikke.
- BIOS se smesta u adresni prostor: 0xa0000:0x100000
- Kernel se ucitava pocev od adrese 0x100000
 - ↳ Logicka adresa 0x80000000 (u KERNBASE) se preslikava u fizicku adresu 0x0.
- Logicki prostor KERNBASE: KERNBASE+0x400000, se preslikava na prostor: 0x400000
- Fizicka adresa entrypgdir seucitiava u kontrolni registar %cg3.
- Hardver stranicenja se aktivira postavljanjem CR0_PGu kontrolnom registru %cr0

- U %esp se smesta adresa magacina
- Konacno se skace na prvu prvu instrukciju main

xv6 – Pokretanje prvog procesa

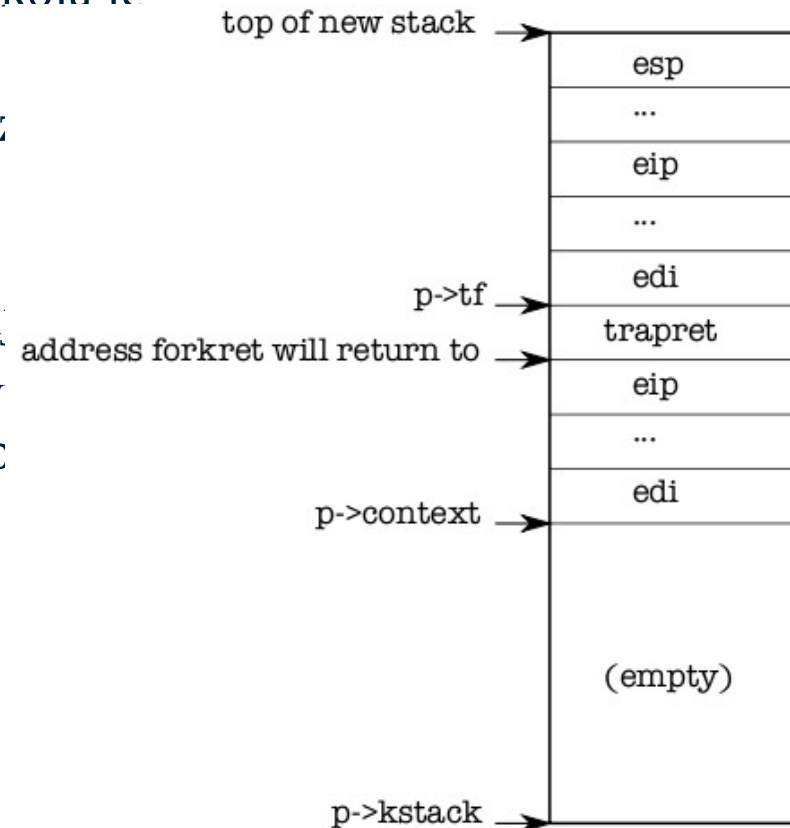
1010011
1110100
1100001
1010110

- Nakon što main inicijalizuje nekoliko uređaja i podсистema, pokreće prvi proces komandom: `userinit`
 - `userinit` se poziva samo za prvi procesa, a `allocproc` pri svakom pokretanju novog procesa
 - `allocproc`: Kreira strukturu `proc` u tabeli procesa i inicijalizuje proces kako bi njegova kernel nit mogla da se izvršava
 - `allocproc` pretražuje tabeli procesa dok ne nađe slot sa markerom `UNUSED`
 - Proces se postavlja u stanje `EMBRYO`, i dodeljuje mu se `pid`
 - Pokušava da dodeli kernel magacin. Ako ne uspe, proces postavlja u stanje `UNUSED` i vraća signal za neuspeh operacije kreiranja procesa

xv6 – Pokretanje prvog procesa

1010011
1110100
1100001
1010110

- Kernel nit se izvršava kopiranjem sadržaja magacina pocev od p->context
- Postavljanjem p->context->eip pokrece se forkret
- Ova funkcija se vraća na bilo koju adresu koja je dnu magacina
- Kod za promenu konteksta postavlja pokazivač na p->context
- allocproc postavlja p->context u magacin, postavlja pointer ka trapret odmah iznad p->context
- trapret obnavlja sadržaj registara na osnovu vrednosti sa vrha magacina skace na kod p->context

xv6 – Pokretanje prvog procesa

1010011
1110100
1100001
1010110

- Prvi proces izvršava proces initcode.S
- userinit poziva setupkvm kako bi dodelio tabelu stranicenja procesa
 - ↳ U pocetku sadrzi samo stranice sa kernel magacinom
- userinit poziva inituvm koji bira jednu stranicu, postavlja logicku adresu 0 ka toj stranici i ucitava kod initcode.S u tu stranicu
- userinit postavlja trap ram
- Pokazivac magacina %esp se postavlja na najveću vaću logicku adresu procesa, p->sz
- Vrednost IP se postavlja na prvu instrukciju initcode, a to je 0
- za potrebe debugiranja userinit postavlja p->name to initcode
- Radni direktorijum procesa se postavlja u p->cwd
- Konacno se stanje procesa p->state postavlja u RUNNABLE

xv6 – Pokretanje prvog procesa

1010011
1110100
1100001
1010110

